

KARTA PRZEDMIOTU PROGRAMOWEGO

Instytucja	WYŻSZA INŻYNIERSKA SZKOŁA BEZPIECZEŃSTWA I ORGANIZACJI PRACY W RADOMIU					
Jednostka prowadząca	Wydział Budownictwa i Bezpieczeństwa Pracy					
Kierunek studiów	Bezpieczeństwo i higiena pracy					
Nazwa przedmiotu	Wytrzymałość materiałów i konstrukcji					
Kod przedmiotu	Bhp/WMiK					
Moduł	Kształcenie w zakresie przedmiotów kierunkowych (do wyboru)					
Nazwa specjalności (jeśli dotyczy)						
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia					
Profil kształcenia	Praktyczny					
Forma studiów	Studia niestacjonarne					
Język wykładowy	Polski					
Typ przedmiotu	Obligatoryjny					
Wskazany semestr kształcenia	Czwarty-siódmy					
Całkowita liczba punktów ECTS	5					
Formy zajęć	Wykład	Ćwiczenia audytoryjne	Laboratorium	Projekt	Ćwiczenia terenowe	
Forma zaliczenia	Zal. na ocenę	Zal. na ocenę	Zal. na ocenę	-	-	
Liczba godzin	ST	70	40	15	15	-
	NST	30	10	10	10	-
Kierownik przedmiotu						
Prowadzący zajęcia						

Wymagania wstępne / przedmioty wprowadzające	
Znajomość podstawowych zagadnień z fizyki, mechaniki teoretycznej i materiałoznawstwa.	
Cele kształcenia w zakresie przedmiotu	
Zasady teoretyczne i praktyczne obliczeń wytrzymałościowych materiałów konstrukcji i jej elementów. Poznanie wytrzymałości materiałów w zakresie prostych i złożonych przypadków obciążenia, oceny warunków bezpieczeństwa dot. zastosowanych materiałów, nabycie praktycznych umiejętności w zakresie podstawowych badań wytrzymałościowych.	

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY				
Lp.	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent zna i rozumie:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
W1.	pojęcia i prawa wytrzymałości materiałów i bezpieczeństwa dot. zastosowanych materiałów; metody analizy prostych (rozciągania, ściskania, ścinania, skręcania i zginania) i złożonych przypadków obciążenia pręta; podstawowe pojęcia dla bezpiecznej pracy materiału konstrukcyjnego; hipotezy wytrzymałościowe,	K_W03	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
W2.	podstawowe metody badań normatywnych i branżowych pomiarów odkształceń materiałów konstrukcyjnych pod obciążeniem.	K_W03	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent potrafi:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
U1.	wykonać obliczenia wytrzymałościowe dla statycznie wyznaczalnych układów w prostych i złożonych przypadkach obciążenia, wykonać pomiary odkształceń i przemieszczeń dla podstawowych przypadków obciążenia, interpretować otrzymane wyniki,	K_U10	P6U_U	P6S_UW
U2.	stosować wiedzę w praktyce znając stany graniczne nośności i użyteczności konstrukcji. Podwyższając swoje umiejętności potrafi projektować elementy i konstrukcje z uwzględnieniem współczynników bezpieczeństwa. Umie komunikować się z otoczeniem uzasadniając swoje stanowisko na podstawie kilku metod rozwiązywania problemu.	K_U09	P6U_U	P6S_UW
Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
	Opis przedmiotowego efektu uczenia się Absolwent jest gotów do:	W odniesieniu do kierunkowych efektów uczenia się	W odniesieniu do uniwersalnych charakterystyk I stopnia PRK	W odniesieniu do charakterystyk II stopnia PRK
K1.	współdziałania i pracy w grupie, ma świadomość odp. za wspólnie realizowane zadanie zespołowe,	K_K04	P6U_K	P6S_KR
K2.	odpowiedzialności za decyzje podejmowane w ramach działalności inżynierskiej, szczególnie w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.	K_K02 K_K08	P6U_K	P6S_KO P6S_KO P6S_KR

	Gotów do samodzielnej, krytycznej oceny działań własnych, działań zespołu i organizacji pracy poza nimi.			
--	--	--	--	--

Treści kształcenia

Wykłady

Podstawy teoretyczne analizy obciążeń zewnętrznych konstrukcji i każdego z jej elementów. Pojęcia podstawowe konieczne dla bezpiecznej pracy materiału. Normatywne i branżowe badania właściwości mechanicznych materiałów. Stany proste naprężeń/odkształceń: rozciąganie, ściskanie, zginanie proste, skręcanie prętów o przekroju kołowym, ścinanie - określanie naprężeń i odkształceń, zasady wymiarowania. Analiza stanu naprężeń. Stany złożone. Stateczność prętów prostych. Stany graniczne. Siły pozorne. Obliczanie sił i momentów bezwładności. Hipotezy wytrzymałościowe. Tarcie. Bezpieczeństwo i niezawodność konstrukcji.

Ćwiczenia audytoryjne

Rozciąganie i ściskanie osiowe prętów: obliczanie wydłużenia oraz naprężeń normalnych. Sprawdzanie warunku wytrzymałości i sztywności. Zginanie proste: obliczanie ekstremalnych naprężeń normalnych dla różnych obciążeń belki, sprawdzanie warunku wytrzymałości, obliczanie strzałki ugięcia. Skręcanie: obliczanie maksymalnej wartości naprężenia stycznego i kąta skręcenia wału. Zasady wymiarowania wałów. Wymiarowanie połączeń poddanych działaniu sił tnących (nitowych i spawanych); obliczanie ilości nitów oraz wymiarów spoin. Przykłady wytrzymałości złożonej: zginania ukośnego, jednoczesnego zginania i rozciągania lub ściskania, ściskania mimośrodowego. Stateczność ściskanego osiowo pręta: wyznaczanie wartości siły krytycznej, sprawdzanie stosowalności wzoru Eulera. Obliczanie wydłużenia pręta poddanego działaniu czynnika termicznego. Przykłady rozwiązywania zadań dla układów statycznie niewyznaczalnych.

Laboratorium

Statyczna próba rozciągania - określanie modułu Younga i wartości naprężeń normalnych. Pomiar twardości stali metodami: Brinella, Rockwella, młotek Poldi. Próba udarności przy użyciu młota Charpy'ego. Statyczna próba zginania belki: obliczanie naprężeń zginających i strzałki ugięcia. Badania wytrzymałości materiałów budowlanych na ściskanie: betonu, cegły, drewna. Każdorazowo należy wykonać następujące czynności: wybrać próbki do badań, określić wyznaczane wielkości, ustalić parametry procesu dla maszyny wytrzymałościowej, zarejestrować wyniki pomiarów, dokonać obliczeń, opracować statystycznie wyniki.

Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych

Efekty uczenia się w zakresie WIEDZY

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K-W03	<p>Podstawą weryfikacji jest ocena z ćwiczeń audytoryjnych oraz ćwiczeń laboratoryjnych uzyskiwana na podstawie oceny z przygotowania do zajęć i sprawozdań. Z teorii obowiązuje egzamin pisemny i ustny. W powiązaniu z teorią oceny 3-5 uzyskują studenci, którzy potrafią na przykład: odpowiedzieć na pytania wg wybranej metody (3,0); potrafi wskazać inne metody rozwiązań tego samego problemu (4,0); wprowadza własną interpretacją zagadnienia i rozwiązania (5,0).</p> <p>Jest przygotowany do zdalnego typu nauczania.</p>

Efekty uczenia się w zakresie UMIEJĘTNOŚCI

Symbol	Sposoby weryfikacji
--------	---------------------

kierunkowego efektu uczenia się	
K_U09 K_U10	<p>Ćwiczenia audytoryjne prowadzi nauczyciel akademicki proponując zadania tematyczne i ich rozwiązanie. Przystąpienie do materiału oceniane jest na podstawie kolokwium pisemnego i omówienia ustnego materiału w nim zawartego. Prawidłowa odpowiedź z uzasadnieniem kwalifikuje na (3,0); przedstawienie innych metod rozwiązań przez studenta zwiększa ocenę (4,0); rozwiązywanie zadań podanych przez nauczyciela i nie omawianych na ćwiczeniach oraz prawidłowa interpretacja studenta pozwala na uzyskanie oceny (5,0)</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne weryfikowane są na podstawie kolokwium wejściowego i końcowego sprawozdania.</p> <p>Oceny z ćwiczeń audytoryjnych i ćwiczeń laboratoryjnych są podstawą do dopuszczenia do egzaminu z wytrzymałości materiałów.</p> <p>Egzamin przebiega w dwóch terminach: podstawowym i poprawkowym. Na egzaminie pisemnym studenci otrzymują pytania z teorii i zadania praktyczne. Student otrzymuje ocenę średnią z teorii i zadań obliczeniowych w skali (2-5). W zależności od zakresu przyswojonej wiedzy, na przykład: przy wiadomościach podawanych na wykładzie (3,0); przy rozszerzonych (4,0); wykazanie rozszerzonych wiadomości i innowacyjnego podejścia do rozwiązania zadania (5).</p>
Efekty uczenia się w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH	
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji
K_K02 K_K04 K_K08	<p>Kompetencje społeczne obserwowane są przez nauczyciela akademickiego w ciągu całego semestru: jego aktywność w podwyższaniu kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych. Jego rozumieniu podczas dyskusji pozatechnicznych aspektów skutków działalności inżyniera. Zdolności podporządkowania się zasadom pracy w zespole (grupie i kierunku studiów) i odpowiedzialności za realizowanie zadań, na przykład: użyczenie literatury technicznej, pozyskiwanie aktualnej i dzielenie się z kolegami nowościami. Napominanie o terminach przewidywanych zajęć, konsultacji i innych możliwości podwyższenia kompetencji zawodowych.</p>

Kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się			
Efekt uczenia się	Na ocenę 3 student:	Na ocenę 4 student:	Na ocenę 5 student:
W1.	Zna i wymienia prawa wytrzymałości materiałów, wymienia proste przypadki obciążenia pręta (rozciągania, ściskania, ścinania, skręcania i zginania) oraz rozróżnia układy statycznie wyznaczalne i statycznie niewyznaczalne.	Omawia prawa wytrzymałości materiałów, omawia proste przypadki obciążenia pręta, rozróżnia stany proste i złożone naprężeń, omawia naprężenia termiczne, podaje warunki bezpieczeństwa konstrukcji.	Omawia uproszczenia stosowane w wytrzymałości materiałów, wyjaśnia na przykładach metodę przecięć i zasadę superpozycji, omawia na przykładach proste i złożone przypadki obciążenia, omawia stateczność prętów prostych.
W2.	Zna i wymienia	Omawiać wybrane	Przedstawia sposoby

	podstawowe metody badań i pomiarów odkształceń prętów pod obciążeniem, omawia statyczną próbę rozciągania.	metody badań i pomiarów odkształceń prętów pod obciążeniem, zna i omawia rodzaje błędów pomiarów.	szacowania błędów i weryfikowania wyników badań i pomiarów.
U1.	Potrafi wykonać obliczenia wytrzymałościowe dla prostych przypadków obciążenia (rozciągania, ściskania, ścinania, skręcania i zginania).	Potrafi wykonać obliczenia wytrzymałościowe dla obciążeń termicznych i wybranych złożonych przypadków obciążenia, rysować wykresy momentów i sił przekrojowych.	Potrafi wykonać obliczenia wytrzymałościowe dla wybranych układów statycznie niewyznaczalnych.
U2.	Potrafi wykonać pomiary odkształceń i przemieszczeń dla prostych przypadków obciążenia pręta.	Potrafi interpretować otrzymane wyniki oraz wyjaśnić niepewność pomiarów.	Potrafi formułować trafne wnioski i wyznaczać błąd pomiarów.

Zestawienie zbiorcze form osiągnięcia efektów uczenia się

Efekt uczenia się	Wykład W	Ćwiczenia CW	Seminarium S	Projekt P	Ćwiczenia terenowe CT	Laboratorium L	Praca dyplomowa PD
W1.	X						
W2.	X						
U1.		X					
U2.						X	
K1.	X					X	
K2.	X	X				X	

Stosowane metody dydaktyczne i pomoce naukowe

Wykład z prezentacją multimedialną. Rozróżnianie: realne projekty zastosowań materiałowych, konstrukcji a symulacja komputerowa. Śledzenie za rozwojem i wdrażaniem nowoczesnych materiałów i konstrukcji na podstawie literatury technicznej i innych źródeł informacji (e-learning).
Konwersatorium. Ćwiczenia audytoryjne - rozwiązywanie zadań. Ćwiczenia laboratoryjne etapowo, zakończone sprawozdaniami z ćwiczeń. Ćwiczenia laboratoryjne normatywne i wybrane branżowe.

Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS)	Obciążenie studenta studiów (h)	
	stacjonarnych	niestacjonarnych
Formy nakładu pracy studenta		
1) Udział w zajęciach teoretycznych (wykłady)	40	10
2) Udział w zajęciach praktycznych (ćwiczenia, konwersatorium, laboratorium, projekt)	30	20
3) Udział w konsultacjach	2	2
4) Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego (suma 1+2+3)	72	32

5) Praca własna studenta	53	93
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (h):	125	125
Suma punktów ECTS (zgodnie z planem studiów):	5	5

Łączny nakład pracy studenta

Liczba godzin dydaktycznych na studiach		Praca własna studenta
stacjonarnych	niestacjonarnych	
20	43	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń laboratoryjnych na podstawie treści wykładowych i literatury tematycznej. Przygotowanie etapami projektu wg poleceń prowadzącego. Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń audyt. i projektowych, na przykład zadań wytrzymałościowych wybranych elementów konstrukcji - mogą to być elementy z obciążeniami prostymi jak i obciążeniami złożonymi. Przygotowanie i udział w egzaminie pisemnym i ustnym lub w razie potrzeb - zdalnie testowy.
17	20	Samodzielne przygotowanie się i udział w kolokwium/zaliczeniu
16	30	Samodzielne studiowanie literatury

Literatura obowiązkowa

1. Kolczuga M., Filip T.: Wytrzymałość materiałów. Politechnika Rzeszowska, Rzeszów 2004.
2. Ostwald M.: Wytrzymałość materiałów - zbiór zadań. PP, Poznań 2008.
3. Piechnik S.: Wytrzymałość materiałów - podręcznik dla studentów wyższych szkół technicznych. PK, 2001.
4. Bandyszewski W.: Wytrzymałość materiałów - przykłady obliczeń. Cz. 1-2. PB, Białystok 2007-2008.
5. Niezgodziński M. E.: Wytrzymałość materiałów. PWN, Warszawa 2004.
6. J. Grabowski, A. Iwanczewska.: Zbiór zadań z wytrzymałości materiałów, Wyd. PW, Warszawa 2006.
7. Wytrzymałość materiałów. Cz. 4 Ćwiczenia laboratoryjne pod red. Stanisława Wolnego. Kraków 2005.
8. Wichniewicz S.: Wytrzymałość materiałów. Ćwiczenia laboratoryjne, Oficyna Wydawnicza PW, 2008.
9. Misiak J.: Mechanika teoretyczna - statyka i wytrzymałość materiałów. T 1, Wyd. WNT, Warszawa 2006
10. Nizioł J.: Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki. Wyd.:WNT Warszawa 2004

Literatura uzupełniająca

1. Dyląg Z., Jakubowicz A., Orłóś Z.: Wytrzymałość materiałów. T. 1. WNT, Warszawa 2007
2. Kubik J., Mielniczuk J., Wilczyński A.: Mechanika techniczna, PWN, Warszawa 1980.
3. Przywóldzki J, Górski J.: Podstawy mechaniki budowli. Wyd. Arkady, Warszawa 2018
4. Olszowski B., Radwańska M., Mechanika budowli. Wyd. Politechniki Krakowskiej, Kraków 2010
5. Masłowski E., Spiżewska D., Wzmocnienie konstrukcji budowlanych. Wyd.: Arkady, Warszawa 2018
6. Kotwica E.J., Nożyński W.: Konstrukcje drewniane - przykłady obliczeń. Wyd. PSz. Szczecin 2015

